

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 934/2018
24.09.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Радослава Петровића, Мирољуба Томића, Маје Ковачевић Томић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 953/18 од 22.08.2018. године, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Врбасу К 462/17 од 05.03.2018. године и Кв 152/18 од 16.04.2018. године, у седници већа одржаној дана 24.09.2018. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 953/18 од 22.08.2018. године, као основан и УТВРЂУЈЕ да је правноснажним решењима Основног суда у Врбасу К 462/17 од 05.03.2018. године и Кв 152/18 од 16.04.2018. године повређен закон из члана 441. став 4. у вези члана 261. став 2. тачка 7) Законика о кривичном поступку у корист окривљеног АА.

Образложење

Решењем Основног суда у Врбасу К 462/17 од 05.03.2018. године утврђени су трошкови кривичног поступка настали ангажовањем браниоца по службеној дужности, адвоката Милене Даковић из ..., као браниоца окривљеног АА, у износу од 76.500,00 динара, те је рачуноводству тог суда наложено да у року од 60 дана од правноснажности тог решења на терет буџета Републике Србије, адвокату Милени Даковић, исплати наведени износ.

Решењем Основног суда у Врбасу Кв 152/18 од 16.04.2018. године одбијена је као неоснована жалба Основног јавног тужиоца у Врбасу изјављена против првостепеног решења.

Против наведених правноснажних решења Републички јавни тужилац је поднео захтев за заштиту законитости Ктз 953/18 од 22.08.2018. године, због повреда закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 261. став 2. тачка 7) и става 4. ЗКП и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни

касациони суд побијана решења укине и предмет врати Основном суду у Врбасу на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца, сматрајући да његово присуство не би било од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву Републичког јавног тужиоца нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је побијаним решењима повређен закон из члана 441. став 4. у вези члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП.

Наиме, из образложења побијаних решења и из списка предмета произлази да је окривљени АА правноснажном пресудом Основног суда у Врбасу К 462/17 од 10.11.2017. године оглашен кривим за кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и десет месеци као и да је истом пресудом на основу члана 264. став 1. ЗКП, обавезан да исплати суду 4.400,00 динара на име трошкова кривичног поступка и 5.000,00 динара на име паушала, а све у року од 60 дана од правноснажности пресуде под претњом извршења, те да надокнади трошкове поступка који се односе на нужне трошкове и награду браниоца по службеној дужности о чему ће бити одлучено посебним решењем. Пресуда Основног суда у Врбасу К 462/17 од 10.11.2017. године је потврђена пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 70/18 од 23.01.2018. године.

Одредбом члана 264. став 1. ЗКП прописано је да ће суд, када окривљеног огласи кривим, у пресуди изрећи да је дужан да накнади трошкове кривичног поступка. Одредбом члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП, прописано је да трошкови кривичног поступка обухватају поред осталог и награду и нужне издатке браниоца, док је Тарифом о наградама и накнадама за рад адвоката којом је одређен начин вредновања за обрачун и плаћања награде за адвокатске услуге и накнаде трошкова за рад адвоката, у члану 2. прописано да награда и накнада трошкова адвокату припадају за радње обављене по пуномоћју, решењу надлежног органа, усменом или писменом налогу странке, те да су странке и надлежни органи дужни да адвокату плате и награду и накнаду трошкова.

Одлучујући о захтеву браниоца по службеној дужности окривљеног АА, адвоката Милане Даковић за накнаду трошкова кривичног поступка, Основни суд у Врбасу је донео побијано првостепено решење К 462/17 од 05.03.2018. године којим су браниоцу по службеној дужности окривљеног досуђени трошкови кривичног поступка у износу од 76.500,00 динара, с тим што је истим решењем одлучено да се браниоцу по службеној дужности не признају трошкови настали пред Полицијском станицом у Врбасу и Основним јавним тужиоцем у Врбасу, са образложењем да исплата наведених трошкова није у надлежности суда. Решењем Основног суда у Врбасу Кв 152/18 од 16.04.2018. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног изјављена против првостепеног решења.

Врховни касациони суд налази да је побијаним правноснажним решењима повређен закон из члана 441. став 4. у вези члана 261. став 2. тачка 7) у вези члана 264. став 1. ЗКП, тиме што браниоцу окривљеног нису признати трошкови настали пред Полицијском станицом у Врбасу и Основним јавним тужиоцем у Врбасу.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП, прописано је да су трошкови кривичног поступка и издаци учињени поводом поступка, од његовог покретања до његовог завршетка.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 14) ЗКП, одређено је значење израза „поступак“ који се односи на предистражни поступак и кривични поступак.

Када је реч о трошковима који се односе на награду браниоца за присуствовање саслушању осумњичених у полицији и код јавног тужиоца, Врховни касациони суд налази да су у питању трошкови настали поводом поступка, посебно када се има у виду да се записници о тим доказним радњама, под условима прописаним Закоником о кривичном поступку, могу користити као доказ у кривичном поступку.

Поред тога, Тарифним бројем 2. став 1. и 2. Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката прописано је да се под процесном радњом подразумева свака радња полиције, тужиоца или суда о чијем предузимању се сачињава посебан записник и да за сваку одржану процесну радњу којој је присуствовао, адвокату припада награда из Тарифног броја 1.

Код напред изнетог, Врховни касациони суд налази да је погрешан став изнет у побијаним решењима да трошкови поступка који се односе на награду браниоца по службеној дужности на име присуства саслушању окривљеног у Полицијској станици Врбас и код Основног јавног тужиоца у Врбасу, треба да исплате ти органи, с обзиром на то да би само у ситуацији када је поступак окончан одлуком јавног тужиоца дакле у ситуацији када поступак није покренут пред судом наведени трошкови пали на терет јавног тужилаштва.

Имајући у виду да је у конкретном случају предметни кривични поступак правноснажно окончан доношењем одлуке суда – осуђујуће пресуде којом је окривљени оглашен кривим, то би у конкретном случају окривљени био дужан да накнади наведене трошкове поступка који се односе на награду браниоца по службеној дужности за присуство на његовом саслушању у станици полиције и код јавног тужиоца, у смислу члана 264. став 1. ЗКП.

Стога је, по налажењу Врховног касационог суда побијаним решењима повређен закон из члана 441. став 4. у вези члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП, у корист окривљеног АА, коју повреду закона је учинио и другостепени суд јер је одбио као неосновану жалбу Основног јавног тужиоца изјављену против првостепеног решења.

Налазећи из изнетих разлога да је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца основан, Врховни касациони суд је на основу члана

492. став 1. тачка 3) и члана 493. ЗКП, само утврдио повреду закона, не дирајући у правноснажност решења против којих је захтев поднет.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић